

Rami Raaste ja ruuan reitin sankarit

Olipa kerran Rami Raaste. Rami oli pirteä porkkana, joka kasvoi pehmoisessa mullassa Naattilan maatilalla. Ramin oranssi varsi oli mullan peitossa ja vihreä lehtitupsu sojotti iloisesti maan pinnalla. Samoin kasvoivat Ramin lukuisat porkkanaystävät, vieri vieressä pellolla.

Ramin ja sen ystävät oli kasvattanut aina naatista saakka Matti Maanviljelijä. Hän oli kastellut ja lannoittanut pellon juuri porkkanoille sopivaksi kasvualustaksi, jossa ei ollut pulaa vedestä tai ravinteista. Maanviljelijä oli myös kitkenyt rikkaruohot ja torjunut tuholaiset, jotka kiusasivat porkkanoita.

Eräänä päivänä maanviljelijä päätti, että porkkanat olivat valmiita lähtemään maatilalta kohti omia seikkailujaan. Hän otti avukseen suuren nostokoneen, jonka avulla porkkanat kerättiin ja nostettiin maan pinnalle.

Rami Raastekin nostettiin mullasta – kylläpä häikäisi! Rami nuuhki raikasta maaseudun ilmaa ja pohti, minne matka jatkuisi seuraavaksi. Matti Maanviljelijä vei porkkanat oman tilansa pakkaamoon, jossa Ramin ja kumppanit otti vastaan Paula Pakkaaja.

Paula Pakkaajan huomassa porkkanat pestiin, lajiteltiin ja pakattiin. Ramikin pääsi kymmenen porkkanakaverinsa kanssa hienoon, värikkääseen pussiin. Paula Pakkaaja vei porkkanapussit viileään ja pimeään varastoon odottamaan seuraavaa aamua, jolloin niiden matka jatkuisi taas. Viileys ja pimeys eivät haitanneet Ramia laisinkaan – päinvastoin! Se oli tottunut mullan mukavaan viileyteen ja pimeyteen, viileässä ja pimeässä se voi hyvin. Se tunsu olonsa niin mukavaksi, että nukahti.

Aamulla Rami heräsi pieneen tärähdykseen. Se oli juuri nostettu kuorma-autoon, jonka ovella Paula Pakkaaja parhaillaan auttoi Kari Kuljettajaa lastaamaan viimeisetkin porkkanapusseilla täytetyt laatikot. He heilauttivat hyvästit, ja Ramin matka kohti uutta tuntematonta alkoi. Varresta nippasi, kun jännitti niin paljon.

Ramin seuraava etappi oli kauppa. Siellä Kari Kuljettaja työnsi Ramin porkkanaystävineen rullakossa kaupan varastoon. Varastossa heidät otti vastaan Helmi Hevivastaava. Hän huikkasi heipat Karille, laski porkkanalaatikat ja laitto pienen ruksin toimituslistaan – kauppaan oli päätyntä juuri sen verran porkkanoita, kun oli tilattukin! He olivat siis toivottuja tulokkaita, Rami ajatteli iloisena.

Helmi Hevivastaava vei porkkanat kaupan varastosta vihannesosastolle asiakkaiden ihasteltaviksi. ”Tuoretta porkkanaa Naattilan tilalta!”, hän huikkasi komeaa porkkanakuormaa uteliaina silmäileville asiakkaille. Eikä aikaakaan, kun Sirpa Shoppailija poimi Rami Raasteen ystävineen ostoskoriinsa.

Sirpa asetti porkkanapussin kassalla liukuhihnalle, joka liukui eteenpäin Keijo Kassan luo. Keijo Kassa osoitti pussin kulmassa olevaa viivakoodia hieman pelottavan näköisellä viivakoodinlukijalla. Mutta välähdys vain ja koodi oli luettu! Keijo luki pussin hinnan ääneen: ”70 senttiä, kiitos!”. Olipa hienoa tekniikkaa, Rami tuumaili.

Lopulta Rami ystävineen päätyi Sirpa Shoppailijan kotijääkaappiin. Sielläkin oli mukavan pimeää ja viileää. Valo syytyi aina välillä, kun Sirpa tai hänen lapsensa kävivät kurkkimassa kaappiin.

(...Rami Raaste ja ruuan reitin sankarit)

Eräänä päivänä Sirpan tytär Ruusa Ruokailija otti porkkanapussin jääkaapista ja alkoi tutkailla sitä. Ruusa luki pussin tekstin, ”Alkuperä: Naattilan tila, Turku, Suomi”.

”Vai niin, sieltäkö te olette tulleet? Millainenkohan teidän matkanne on ollut?”, Ruusa mietti. Hän työsti parhaillaan esitelmää ruuan reitistä, ja tässä olisi hyvä aihe. Ruusa avasi tietokoneen ja alkoi etsiä tietoa. Hän myös soitti kauppiaille, jota haastatteli esitelmäänsä varten.

Seuraavana päivänä Rami havahtui siihen, kun Ruusa kaivoi sen ystävineen repustaan. Oltiin jonkinlaisessa luokahuoneessa, jossa oli paljon lapsia ja yksi vanhempi ihminen, aikuinen. Ruusa vei pussin luokan eteen ja aloitti esitelmänsä:

”Tässä on pussillinen hienoja oransseja porkkanoita Turusta. Ne ovat kasvaneet mullan pimeydessä ja viileydessä Naattilan tilalla”, hän kertoi.

Rami Raaste katsoi, kuinka luokka kuunteli korvat höröllä. Ruusa kävi parhaillaan läpi Ramin seikkailua, jonka varrella sitä olivat auttaneet eteenpäin erilaiset ihmiset.

”Matti Maanvilljelijä, Paula Pakkaaja, Kari Kuljettaja, Helmi Hevivas-taava, Keijo Kassa, Sirpa Shoppailija ja lopulta minä, Ruusa Ruokailija”, tyttö luetteli, ”Tässä Rami Raasteen reitin sankarit”.

”Näiden ihmisten ansiosta saamme päivittäin Ramin kaltaisia mahtavia porkkanoita. Ei siis heitetä porkkanoita pois, jotta porkkanat ja näiden ihmisten työ eivät mene hukkaan”, Ruusa päätti esitelmänsä, ja luokka puhkesi aplodeihin.

Rami Raaste tunsu itsensä ylpeäksi ja kiitolliseksi: juuri hänen matkansa pellolta pöytään oli lasten mielestä näin vaikuttava! Sen varrella tosiaan oli monta ihmistä ja ammattia, jotka olivat myös Ramin mielestä sankareita. Olivathan he auttaneet Ramin maail-malle! Ja mikä hienointa – nyt Ramin seikkailusta ja sen sankareista olivat kuulleet nämä pienet ihmisetkin.

→ **Opetus:** ruuan reitti, hävikin vähentäminen, ruokaketju ja sen ammatit

→ **Ohjeistus kasvattajalle:** sadun jälkeen voitte keskustella, miten eri kasviksia kasvatetaan ja millaisia ammatteja ja ihmisiä tarvitaan, jotta ruoka päätyy ”pellolta pöytään”.